

**Gijs van Reeuwijk –
10 Besluitvorming om als zelfstandige door te gaan**

Ed van Gerven:

Dag Gijs, het is nu 2008 en toen besloot je om voor jezelf verder te gaan. Kun je me vertellen waarom je toen de Rijksdienst hebt verlaten en voor jezelf bent begonnen?

Gijs van Reeuwijk:

Ja, dat was rond 2008. Net schetste ik al een beetje van mijn.. [00.00.20] aldoor steeds meer het idee van goh, om wat meer generaal, de markt, moet zaken overnemen. De gedachte binnen zo'n Rijksdienst die was toch van die ambtenaren maken allemaal plannen, maar moeten wij dat als Rijk wel doen. Want dat.. ach ja, voor een molen dat kan toch ook niet zo heel ingewikkeld zijn. Dat kan toch gewoon een architect ook wel doen. En wij moeten er maar mee stoppen om nog plannen te maken voor molens en dan de markt, oftewel, architecten die moeten dat maar overnemen en wij gaan alleen maar toetsen, op afstand zitten. Maar ja, je kende natuurlijk ook.. kijk ik wist wel een beetje dat het toch wel ietsje ingewikkelder was dan louter alleen een plan maken. En dat er vaak ook veel meer bij kwam kijken. Niet alleen het plan maken maar alles er omheen, de gelden, vergunning et cetera dat het toch wel vrij breed was. En ik dacht dan kom ik straks in een situatie dat wij vrij slechte plannen krijgen aangeleverd en dan moet ik alleen maar negatief zijn over zo'n plan. En dan denk je bij jezelf, goh, ik had een tien keer beter plan kunnen schrijven. Dit is niet goed voor de molen, dit is niet goed voor het hele proces. Plus wat er nog eens een keer bij komt dat natuurlijk in dat soort gevallen alleen de krenten uit de pap worden genomen, dus alleen maar de molens die middenin het dorp staan die komen wel aan bod en juist die molens die wat moeilijker liggen, waar niet direct geld voor was om een plan te laten maken, die komen natuurlijk niet aan bod. Want zo'n architect die denkt ook, ja jongens, eerst betalen en dan maken we wel een leuk plan. Dus dat speelde eigenlijk allemaal wel mee dat ik dacht ja... Ik had een keurig net salaris bij de Rijksdienst en ook best wel goed naar mijn zin. Ik had er kunnen blijven zitten tot mijn pensionering, maar ik dacht dat is niet.. daar ben ik niet de persoon voor om hier alleen maar een stoel warm te houden en eigenlijk gewoon bij het molenbehoud zo weinig te kunnen betekenen. Dus toen dacht ik ja, dan moet ik gewoon voor mezelf beginnen. We waren natuurlijk ook al een beetje met die Victor de Steur Stichting hadden we die aanzet al gegeven, dus je merkte wel dat er toch wel een stuk markt voor was. Plus dat ik ook wel de gedachte had dat het wel vijf of tien jaar daarvoor nog heel.. ja, toen dacht de burger gewoon het Rijk, de overheid, doet heel veel dingen voor mij, dus de overheid komt langs om een plan voor ons te maken, voor onze moeilijke molen. Ja natuurlijk, vanzelfsprekend dat ze dan doen. We krijgen geen subsidie, maar vanzelfsprekend dat we dat gaan doen. In 2008 waren natuurlijk die gedachtegangen ook.. het kwam bij de burger ook wat meer tot het besef van ja, dat kan niet altijd allemaal eventjes maar in natura, daar zal misschien ook voor betaald moeten worden. En daar komt natuurlijk bij.. kijk het koste wel geld, ik heb ook een gezin en kinderen dus er moet ook een beetje brood op de plank komen, maar de kosten voor mij.. Ja, die zijn... in principe kan men er ook een stukje subsidie op krijgen, plus dat je natuurlijk vaak voor de eigenaren ook fondsen kan aandragen, dus mijn kosten hebben ze er vaak heel snel alweer uit. Nou dat alles bij elkaar opgeteld kwam ik toch tot de conclusie van om het molenbehoud te dienen kan ik het beste toch extern zijn. Zoals ik eigenlijk 20 jaar daarvoor dacht van nou ik zit.. als molenaar kan ik me over één molen ontfermen, of over twee molens, maar dan houdt het op, dan zit ik bij de Rijksdienst.. kan ik me over veel meer molens ontfermen en daar.. ja, proberen dat de goeie kant op te duwen. Nou ja, dat was eigenlijk rond 2008 bij die Rijksoverheid denk ik uitgewerkt. We zagen natuurlijk enkele jaren vlak daarvoor was natuurlijk mijn collega Gerrit Keunen met pensioen gegaan, ook een ontzettende voortrekker. Ja, alles bij elkaar opgeteld dacht ik we beginnen voor onszelf en ik had er ook wel het vertrouwen in dat dat zou werken.